

Demi Kraster, leerling van het Assink maakt een midwinterhoorn. Foto: PR Assink

Je kunt één noot per jaar leren spelen en ik kan er nu al drie!

vr 16 mrt 2018, 16:27

Leerlingen Assink maken eigen midwinterhoorn

NEEDE/EIBERGEN - In het technieklokaal is het een herrie van jewelste; leerlingen zijn een eigen midwinterhoorn aan het uithakken uit een berkenstammetje. In de aula hoor je de klaaglijke tonen van een midwinterhoorn. Sinds drie weken zijn zestien leerlingen uit 2 VMBO-T op het Assink Lyceum, locatie Julianastraat, aan het gutsen en bloaz'n. Zij leren hoe je een midwinterhoorn maakt en hoe je daar geluid uit kunt krijgen. De Midwinterhoorngroep Eibergen is vandaag met ruim acht vrijwilligers aan het werk om de Gelderse en Twentse traditie door te geven aan jongeren op scholen. Zij doen dit twee maand lang twee keer per week. Het is het vierde jaar dat zij deze cursus in de regio geven. Vorig jaar is bij de juniorkampioenschappen midwinterhoorn blazen een door hen opgeleide jongere wereldkampioen geworden.

Traditie

Het hele proces van een midwinterhoorn maken neemt ruim tachtig uur in beslag. Er moet een goed stammetje gevonden worden, liefst een met een bocht erin. Het stammetje is dan nat en jong, dus goed bewerkbaar. "Je kunt ook een midwinterhoorn maken van

gedroogd hout, maar dat is voor de leerlingen zwaar werken", vertelt secretaris Gerrit Keuper. De leden van de werkgroep helpen de leerlingen om de hoorns door midden te zagen, het hout uit te hakken, van binnen te schuren en vervolgens de twee delen van de hoorn aan elkaar te lijmen. "Vroeger, toen er nog geen lijm was, gebruikte men daar biezen voor. Om de hoorn werden biezen gebonden. De hoorn werd dan in het water gelegd en zoog zich vol, waardoor het hout uitzette. De twee helften zaten dan naadloos aan elkaar, maar de hoorn was wel veel zwaarder dan nu", voegt Gerrit toe.

Maakproces

Het begint allemaal met het maken van de happe, het mondstuk dat gemaakt is naar de vorm van de mond van de eigenaar van de hoorn. "De happe wordt nooit aan en ander uitgeleend en als je de happe kwijtraakt, heb je een probleem", zegt voorzitter Marianne Hebels, die vorig jaar kampioen werd bij de Gelderse kampioenschappen. In de eerste les hebben de leerlingen hun eigen happe leren maken en toen mochten ze een stammetje uitkiezen. Ze hoefden daarvoor zelf het bos niet in te gaan, want de vrijwilligers van de werkgroep nemen de leerlingen al die voorbereidingen uit handen.

De hoorns worden iedere week meegenomen door Gerrit Keuper, want hij is bang dat de hoorns te hard drogen als ze tegen verwarmingen te drogen worden gelegd. Ook halen de leden zelf de stammetjes langs de lintzaag op de locatie Parallelweg, zo wordt het maakproces bekort en kunnen de leerlingen voor 19 april hun eigen hoorn trots mee naar huis nemen.

Enthousiasme

De leerlingen krijgen zere spieren van het uithakken, maar zijn zo enthousiast dat sommigen in de pauze graag verder gaan. De werkgroep heeft een officiële status van 'immaterieel cultureel erfgoed' en staat op de Unescolijst. Daarbij hoort het overdragen van de traditie aan jongeren. De werkgroep slaagt daar goed in.

"Ik vind het een heel mooie ervaring", zegt Bo Riemersma, die niet denkt er nog een te gaan maken, als deze af is. Dylen Tijdhof denkt juist bij de blaasgroep te gaan en straks in de adventtijd te gaan spelen, hij geniet van de drie tonen die hij weet voort te brengen op de hoorn. Demi Kraster hakt vol overgave en laat zich trots op de foto zetten. Ze weet wie ze is en wat ze kan. Ze is een Gelderse.